

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3031/2024
22.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Миланка Танасковић и Ђорђе Танасковић, адвокати из ..., против туженог „Prvako engineering“ д.о.о. Крагујевац, чији је пуномоћник Весна Мутавцић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1167/24 од 19.06.2024. године, у седници одржаној 22.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1167/24 од 19.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П1 57/23 од 20.02.2024. године усвојен је тужбени захтев па је утврђено да је тужиоцу незаконито престао радни однос код туженог те да је ништаво решење туженог о отказу Уговора о раду број .../... од 21.05.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад, а ставом трећим да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 246.375,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1167/24 од 19.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог, потврђена пресуда Основног суда у Рашкој П1 57/23 од 20.02.2024. године и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време и радио у Сектору ... у складу са закљученим Уговором о раду од 01.12.2018. године, на радном месту ..., са четвртим степеном стручне спреме, које радно место је ..., према новом Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији послова од 10.03.2021. године. Уговором о раду од 01.04.2021. године који су закључиле парничне странке, извршено је усклађивање Уговора о раду од 01.12.2018. године са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова од 10.03.2021. године и одређено да ће тужилац, који је у радном односу на неодређено време код туженог обављати послове ... за које послове је предвиђен четврти ниво квалификације. Решењем туженог од 21.05.2021. године које је заведено код туженог под дел. Бр. .../... од 31.05.2021. године тужиоцу је отказан Уговор о раду на пословима ... услед организационих и економских промена које су спроведене анализом процеса рада и којима је утврђено да код туженог не постоји потреба за наведеним радним местом, те да су организационе промене имале за циљ финансијску консолидацију због смањене профитабилности проузроковане пандемијом Covid 19 и одређено да му радни однос престаје 31.05.2021. године уз исплату отпремнине. Из образложења решења о отказу произлази да је усвојена нова организациона структура којим је укинута радно место ..., па је, имајући у виду да ... у оквиру хотела може да функционише без тог радног места, а да тужиоцу није могло да се обезбеди друго радно место које одговара његовој стручној спреми и радној способности, тужиоцу отказан уговор о раду. Тужени је 01.06.2021. године засновао радни однос на неодређено време са ББ на пословима ... који је обављао и послове радног места тужиоца. Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова од 10.03.2021. године предвиђена су радна места ... и Решење о отказу сачињено је дана 21.05.2021. године у агенцији која обавља послове за туженог и истог дана мејлом прослеђено туженом, тужиоцу је достављено 31.05.2021. године приликом примопредаје средстава ситног инвентара и потрошног материјала којима се дужио у свом раду.

Првостепени суд је закључио да организационе промене нису разлог престанка радног односа тужиоца тим пре што је тужени наредног дана по престанку радног односа тужиоца запослио на неодређено време ново лице које, иако је закључило уговор о раду за друге послове – ..., фактички је обављало послове које до тада радио тужилац, тако да не стоје разлози због којих је тужиоцу отказан уговор о раду.

Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду са образложењем да је правилан закључак првостепеног суда да код туженог није дошло до организационих промена које се као разлог за давање отказа наводе у оспореном решењу, те да тужени у смислу члана 231. став 2. ЗПП није доказао да је дошло до укидања радног места на коме је тужилац радио, односно организационих промена које се као разлог за давање отказа у наводе у оспореном решењу као разлог за давање отказа, с обзиром да према

приложеним доказима у поступку и то према Правилнику о организацији и систематизацији послова од 10.03.2021. године, важећег у време доношења оспореног решења било је предвиђено радно место ... на коме је тужилац био запослен.

По налажењу Врховног суда правилно су нижестепени судови применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Услов за отказ од стране послодавца са наведеног законског основа технолошког вишка је да је дошло до технолошких, економских или организационих промена због којих је престала потреба за обављањем одређеног посла или је дошло до смањења обима посла. Наведене промене код послодавца у погледу систематизованих радних места и броја потребних извршилаца, односно промену у том броју због измењене организације рада морају бити изражене у Правилнику о организацији и систематизацији послова код послодавца или неком другом акту којим послодавац утврђује организационе делове и врсте послова који се обављају код послодавца, врсту и степен стручне спреме као и друге услове који морају бити испуњени за рад на тим пословима који као општи акт, да би производио правно дејство мора бити објављен у складу са одредбом члана 196. став 1. Устава РС.

У конкретном случају у Правилнику о организацији и систематизацији послова код послодавца од 10.03.2021. године важећег у време доношења оспореног решења било је предвиђено радно место менаџер ресторана на коме је тужилац био распоређен Уговором о раду од 01.04.2021. године, из чега произлази да је оспорено решење о отказу уговора о раду незаконито.

Нису основани наводи у ревизији туженог да су послови "...” које је обављао тужилац укинати Одлуком послодавца о измени и допуни Правилника од 14.05.2021. године с обзиром да се тужени на ту одлуку позвао у одговору на тужбу али је није приложио као доказ у поступку пред првостепеним судом сагласно одредби члана 7. ЗПП. Нису основани ни наводи у ревизији туженог да првостепени суд није утврдио чињенично стање сходно налогу другостепеног суда од 05.07.2023. године и утврдио када је тужилац примио оспорено решење што утиче на благовременост тражења судске заштите. Првостепени суд је поступајући по налогу другостепеног суда утврдио да је решење о отказу сачињено 21.05.2021. године у агенцији која обавља послове за туженог и истог дана прослеђено туженом, а да је тужиоцу достављено 31.05.2021. године приликом примопредаје средстава ситног инвентара и потрошног материјала којима се дужио у свом раду, због чега је тужба, поднета суду 30.07.2021. године благовремена, посебно имајући у виду чињеницу да је то решење код туженог заведено са датумом 31.05.2025. године.

Са изнетих разлога сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**